

'GOLF IS NOG HEEL KLEIN'

door JAN EBBINGE

Besturen is vooruitzien. Een gesprek met Richard Rahusen, de official met de meeste uren achter de bestuurstafel, had over de ontwikkeling van golf in de laatste 50 jaar moeten gaan, maar kreeg al gauw een wending naar het heden en de toekomst.

Richard Rahusen (62) speelt handicap-9 op de Sallandsche Golfclub, maar wil dit jaar weer terug naar 8

Kunt u schetsen hoe golf zich de laatste 50 jaar in Nederland ontwikkeld heeft?

De heer Rahusen: 'Ik denk dat je dat in drie periodes kunt indelen. In bestuurlijk opzicht was het Nederlands Golf Comité vòòr 1960 een vriendenclub. Frans de Haan ('Haantje') was secretaris en grote drukte was er in die tijd nog niet. Zelf kwam ik bij het NGC in 1960, dus die eerste periode heb ik 'van horen zeggen'. Daarna volgde het tijdperk Willem Snouck Hurgronje en Leo Poldervaart, die er een positieve draai aan gaven. Poldervaart was 16 jaar lang full time secretaris en hield kantoor aan huis. We zitten nu in de derde periode, met Jan Willem Verloop als voorzitter en Jack van der Schraaf aan het hoofd van het secretariaat. Wat dat laatste betreft staan we aan de vooravond van de periode Jan Berkhof. Op korte termijn zal het een en ander

groter van opzet moeten worden, met een groter kantoor en meer mensen in dienst. 'Wat de sociale kant betreft: het besloten karakter van vroeger is verdwenen. Iedereen die wil golfspelen kan dat nu, dankzij de openbare banen en initiatieven van bijvoorbeeld Freddy Hooghiemstra en André Jeurissen.

'Het spelpeil is zeker niet achteruit gegaan. Er wordt beter gespeeld dan vroeger, maar andere landen zijn harder vooruitgegaan dan wij. Dat geldt vooral voor Zweden, Frankrijk en Denemarken, waar meer mogelijkheden zijn. Er zijn daar meer banen en er is een grotere groep jeugd, waardoor er een veel breder reservoir is. Dat wij achter blijven, kan niet aan onze pro's liggen, want wij doen meer aan opleiding dan andere landen. Toch heeft ons land ook successen gekend. Ik denk aan Bart Nolte, Gerard de Wit, Jan Dor-

restein en Alice Janmaat. In Zweden en Frankrijk worden topamateurs de laatste jaren pro. Dat gebeurt in ons land nu ook en dat is ook goed verklaarbaar met de heersende werkloosheid. Voor sportieve jongelui valt er in de golferij een goede boterham te verdienen.

Heeft een Nederlander volgens u de juiste mentaliteit voor golf als wedstrijdssport?

Rahusen: 'Vast wel. Maar het totaalaspect ontbreekt: de ambitie om alles opzij te zetten om nummer één te worden. Er alles voor over hebben en niet meteen officials bstraffend aankijken als iets niet naar de zin gaat. Dankzij sponsors zijn er in de golfwereld nu meer mogelijkheden, maar het komt er nog niet uit. Misschien kan de geringe vooruitgang ook worden toegeschreven aan de maatschappij en dan bedoel ik het gemak waarmee we leven en alles dat op een presenteerblaadje wordt aangereikt. Ik denk maar aan de voetballers die te veel verdienen voor te weinig arbeid en slecht spel leveren. Ook denk ik dat men er te weinig rekening mee houdt dat voor topgolf een goede fysieke conditie is vereist. Dat is in Scandinavië wel anders, ook al kunnen ze daar maar 6 maanden per jaar spelen.'

Het typeert de bescheiden past-president van de Europese Golf Associatie dat hij zichzelf tekort doet in zijn schets van de ontwikkeling van golf in ons land. Maar het was in zijn tijd als voorzitter van het NGF (1976-1982) dat de bond daadwerkelijk ging ijveren voor openbaar golf. We kunnen nu zeggen dat dat beleid aardig wordt waargemaakt.

Is hij blij met het resultaat dat er nu ligt?

Rahusen: 'Ja, zeker. Het is hard gegaan de laatste jaren. Maar de persoonlijke belangstelling voor golf is veel harder gelopen dan de groei van het banenbestand. De media zijn gaan inzien dat golf net zo'n sport is als andere sporten. Alleen de overheid trekt nog niet aan. We moeten nog te veel knokken om gemeenten, recreatieschappen en provincies te bewegen om naar het groeiende legioen golfers te luisteren. Het zou kunnen helpen als potentiële golfers zich niet bij de NGF melden om informatie, maar naar hun gemeente gaan en daar de behoefte van een golfbaan aankaarten.

'Overigens moeten we niet uit het oog verliezen dat golf in ons land toch nog wel heel klein is. We hebben 14 miljoen inwoners, zeg dat de helft in aanmerking zou kunnen komen om te golfen. Als er van die 7 miljoen 1% golf speelt, zijn er dat nog maar 70.000 en daar zijn we nog lang niet.'